

[Kjær Rasmussen.]
vedrørende Hørsholmcentret. Når man ser på centrets vedtægter, får man en klar fornemmelse af, at det igen er erhvervslivets direktører, som skal lede et projekt, udsprunget af innovationsbetænkningen.

I VS har vi ikke den samme tiltro til disse mennesker, som regeringen foregiver at have. De er dog først og sidst ansvarlige over for deres aktionærer, og så kommer befolkningens tarv i tredje eller fjerde række. Vi kan ikke forstå, at dette ikke er så enkelt, at enhver kan se det. Vi må så skarpt, som vi kan, tage afstand fra den tendens, der er i det foreliggende forslag, nemlig at magtfulde smågrupper kan føre deres krav igennem over for lovgivningsmagten, for det er jo det, der i virkeligheden er tale om her.

Vi kan ikke godtage, at ministeren efter diktat fra forskningsrådet skal udarbejde de nærmere retningslinjer for centrets virksomhed. Og vi kan heller ikke acceptere, at ministeren efter diktat fra samme forskningsråd skal kunne tillade centret at udleje arealer til private formål. Alt i alt udstyres dette forskningsråd med alt for stor en magt og myndighed. Var det dog ikke en naturlig ting, om f. eks. folketinget fik hånd i hank med forskningsområdet? Det ville i det mindste give en offentlig kontrol, og det ville give — og det er ikke det mindst væsentlige — en offentlig debat omkring prioriteringen af de opgaver, som skulle løses af et sådant forskningscenter. Vi synes, at dette helt væsentlige, skal vi sige demokratiproblem overses ganske og aldeles i det foreliggende lovforslag. Vi må altså endnu en gang — vi har jo gjort det ved tidligere lejligheder — gøre opmærksom på demokratiproblemet i alt dette.

Danmark har et privat ledet erhvervsliv, som ikke længere er i stand til at klare sig ved egen kraft. Derfor kræver det, at staten træder hjælpende til med direkte økonomisk støtte til produktudvikling og med forskningsfaciliteter, uden at staten i øvrigt skal have nogen form for modydelse.

Egentlig kunne man vel godt — også hvis man er borgerlig — forestille sig, at det offentlige fik indflydelse på, hvad der skal forskes i, og hvordan prioriteringen skal være. Men det er der overhovedet ikke tale om i regeringens forslag. Her betaler det offent-

lige gildet, og det private erhvervsliv render med profitten. Man lader den almindelige befolkning betale for industriens forskning via skattebilletten, men ingen spørger, om det nu også er den almindelige befolknings interesser, som varetages. Det er de mange, der betaler, og det er de få, der indkasserer gevinsten. Det må man nok sige er en ganske bedårende form for demokrati.

Men selv på denne baggrund er det altså endnu ikke muligt for nogle folketingsmedlemmer at forstå studenterne, når disse taler om forskning for folket, ikke for profitten, og det er også et problem, der har været rejst her i dag. Mange har båret deres uvidenhed til skue på dette område, men jeg vil dog tillade mig at tro, at studenterne udmærket ved, at en sentens eller et program som det, der hedder forskning for folket, ikke for profitten, kræver ganske alvorlige strukturelle ændringer i det danske kapitalistiske samfund. Mon dog ikke studenterne er klar over det? Jeg tror det næsten.

Som man næsten vil kunne forstå at det, jeg har sagt, må vi stemme imod det foreliggende forslag, som det ligger her fra ministerens hånd. Jeg håber, det er lykkedes mig helt tydeligt at gøre opmærksom på, at der ligger et demokratiproblem i alle disse forslag, som kommer på grundlag af innovationsbetænkningen, et demokratiproblem, som det endnu ikke til denne dag er lykkedes at få folketinget til at diskutere seriøst.

Hanne Reintoft: Det foreliggende forslag til lov om forskningscentret ved Hørsholm afviger fra ministerens forslag fra maj 1970 ved den meget store forhøjelse i budgettet. Byggeudgifterne er steget 10 pct., og udgifterne for finansåret 1973-74 er steget med 12½ pct. Man må deraf udlede, at folketinget ikke er og var forsvarligt informeret om budgettets størrelse. Folketinget ved ikke på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvad centret vil koste, og hvad pengene skal bruges til. Det kan være, hvis ministeren kan oplyse det, at det også vil virke demokratisk og forsvarligt.

Vi bør have oplysninger om, med hvilken vægt de private erhvervsvirksomheder og private fonds indgår i forskningscentrets drift. Det vil jeg også gerne spørge om.

Ifølge lovforslaget skal Hørsholmcentret være en selvejende institution. Jeg synes,